

e) z jednoho zástupce ministerstva národní obrany,

f) ze stálého vládního zástupce ve společnosti hospodařící s lihem,

g) ze čtyř zástupců technické vědy,

h) ze dvou zástupců lihovarské výroby zemědělské a dvou zástupců lihovarské výroby průmyslové,

ch) z jednoho zástupce orgánu hospodařícího s lihem,

i) ze tří zástupců spotřebitelů minerálních olejů,

j) ze čtyř zástupců výroby a obchodu minerálními oleji,

k) ze tří zástupců motorového provozu.

(2) Zástupce a potřebný počet jich náhradníků jmenují v případech uvedených pod písm. b), c), d) a e) příslušná ministerstva, v případech ostatních ministerstvo financí, a to mimo případy uvedené pod a) a f) po slyšení zájmových organizací. Funkce zástupců i jejich náhradníků je čestná. Podrobné předpisy o organizaci a působnosti komise vydá ministerstvo financí.

§ 3.

Finanční orgány pověřené prováděním tohoto zákona jsou oprávněny dozírat v podnicích používajících minerálních olejů s lihem nesmísených, u nichž jest nebo bude — jsou-li určeny k pohonu motorů — nařízeno mísení s lihem, zda se olejů nesmísených nepoužívá k pohonu motorů.

§ 4.

(1) Jakékoliv zkrácení nebo zatažení vyrovnávací dávky, uvedené v § 1 tohoto zákona, nebo pokus o to trestá se jako těžký důchodkový přestupek čtyř až osminásobkem zkrácené nebo nebezpečí zkrácení vydané vyrovnávací dávky.

(2) Jakékoli jiné jednání nebo opomenutí proti ustanovením tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných trestají finanční úřady spravující nepřímé daně jako důchodkový přestupek pokutou do 20.000 Kč.

(3) Je-li pokuta uložená podle tohoto zákona nedobytna, nastoupí místo ní náhradní trest vězení od jednoho dne do jednoho roku, který se stanoví ve výměře jeden den za 100 až 300 Kč podle míry provinění a podle výdělkových, důchodových, majetkových a jinakých osobních poměrů vinníkůvých.

(4) Trestnost přestupků promlčuje se za 3 roky, počínajíc dnem, kterého byl přestupek spáchán.

(5) Jinak platí o stíhání a trestání přestupků ustanovení tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných v zemích Slovenské a Podkarpatoruské třicátkový řád z roku 1788, instrukce k němu z roku 1842 a hlava IX. zák. čl. XI/1909, o správě veřejných daní, na ostatním území republiky Československé pak důchodkový trestní zákon z roku 1835 s doplňky a nařízeními k nim vydanými.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. září 1932 a provede jej ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Trapl v. r.

86.

**Zákon ze dne 7. června 1932,
jímž se mění některá ustanovení o dani z lihu
a upravuje hospodaření s lihem.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Výměra daně z lihu.

Čl. I.

(1) Jak výrobní, tak spotřební daň z lihu činí z každého hektolitrového stupně alkoholu 23— Kč.

(2) Označení „výrobní“, případně „spotřební dávka z lihu“ nahrazuje se ve všech zákonech a nařízeních o zdanění lihu označením „výrobní“, případně „spotřební daň z lihu“.

Produkční lihovary.

Čl. II.

(1) Zdaňování lihu v produkčních lihovarech děje se jen podle skutečného výrobku, zjištěného podle údajů kontrolního lihového měřidla. Pouze přechodně může ministerstvo financí připustiti též jiný spolehlivý způsob zjišťování množství skutečně vyrobeného alkoholu.

(2) Vyrábějí-li v produkčních lihovarech lih jediné pěstitele ovoce nebo vína, ať již jednotlivě anebo sdruženě, a používají-li

k této výrobě výhradně jen ovoce vlastní tuzemské sklizně nebo vinných matolin a kvasnic, odpadajících při výrobě vína z vlastních plodin tuzemských, přísluší každému výrobci lihu, který přihlásí a vyrobí bez přerušování nejméně 50 hl. st. alkoholu, 25 hl. st. alkoholu úplně daněprostě. Tento daněprostý líh nesmí býti uveden do obchodu, nýbrž smí ho býti použito výhradně jen pro vlastní potřebu výrobcovu. Veškerý ostatní vyrobený líh podléhá plnému zdanění podle platných předpisů a může jím býti obchodováno. Jak daněprostý tak i plně zdaněný líh může býti v lihovaru, v němž byl vyroben, daněprostě rektifikován, ohlásí-li to podnikatel lihovaru včas místně příslušnému finančnímu úřadu I. stolice a dodrží-li podmínky, jež budou ministerstvem financí k ochraně státní pokladny stanoveny. Z důvodu daněprosté rektifikace nelze podnikatele lihovaru zatěžovati dávkou za úřední úkony.

(3) V produkčních lihovarech, na něž se vztahují ustanovení předcházejícího odstavce, smí býti používáno destilačních zařízení libovolné úpravy, pokud tím nebude mařen účel sledovaný použitím kontrolního lihového měřidla. Tato měřidla budou půjčena ministerstvem financí, a nebude-li jich dostatek, připustí jmenované ministerstvo ke zjišťování množství skutečně vyrobeného alkoholu jiný spolehlivý způsob, při čemž však nesmí výrobcům vzniknouti z tohoto důvodu žádné výdaje.

(4) Jiným nežli v odst. 2. a 3. uvedeným produkčním lihovarům přísluší 10%ní sleva výrobní daně, připadající na ono množství alkoholu, jež bylo úředně jako vyrobené zjištěno, zmenšené o množství lihu, jež jest podle ustanovení § 6, odst. 3. zákona ze dne 2. prosince 1919, č. 643 Sb. z. a n., jímž se ruší nebo mění některá ustanovení zákona o dani z lihu, od výrobní daně osvobozeno.

Kontrolní poplatek.

čl. III.

Sazba kontrolního poplatku, stanovená v § 6 zákona č. 643/1919 Sb. z. a n., zvyšuje se pro daněprostý líh, použitý k povinnému mísení lihu s pohonnými látkami na 40 hal. Výtěžek z tohoto kontrolního poplatku přikazuje se 70% silničnímu fondu.

Lihovarské suroviny, maximální výroba, zřízení nových lihovarů.

čl. IV.

(1) Průměrná denní výroba v zemědělském lihovaru docílená nesmí v jednom měsíčním

ohlašovacím období činiti více než 10 hl alkoholu a celková roční výroba nesmí bez zvláštního povolení ministerstva financí přesahovati 2.400 hl alkoholu. Průměrná výroba v jednom pracovním dnu výrobního období docílená nesmí v zemědělském lihovaru činiti více než 4 litry alkoholu, počítáno na každý hektar započitatelné plochy rolí, luk a pastvin s lihovarem spojených. Toto posléz uvedené omezení neplatí pro zemědělské lihovary, zpracující řepu macerací nebo difusí.

(2) Ustanovení § 7, odst. 1., č. 1. zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 687 Sb. z. a n., jímž se ruší nebo mění některá ustanovení zákona o dani z lihu, mění se potud, že místo slov „nebo aspoň převážně“ vloží se slova „nebo aspoň ze 70%“.

(3) Použití surového řepového cukru k výrobě lihu bez zapravení spotřební daně může býti povoleno ministrem financí za zvláštních jím stanovených podmínek.

(4) Zpracovávati na líh obilí, způsobilé k semílání, dovoleno jest bez omezení jen lihovarům spojeným s výrobou droždí určeného k prodeji. V ostatních konsumních lihovarech smí býti takového obilí k výrobě lihu použito jen jako sladu a jen v množství nezbytně nutném ke zcukření škrobnatých surovin nebo k přípravě potřebného zákvasu. Obilí k semílání nezpůsobilého smí býti v konsumních lihovarech k výrobě lihu použito za podmínek, stanovených ministrem financí. V případě neúrody může ministr financí v dohodě s ministry zemědělství a pro zásobování lidu omeziti nebo zakázati zpracování obilí v předchozí větě zmíněného, a to buď pro celé výrobní období nebo pro jeho část.

(5) Hlavními lihovarskými surovinami pro zemědělské lihovary jsou brambory, řepa a kukuřice. Melasa smí býti v zemědělských lihovarech zpracována jen na zvláštní povolení při neúrodě vlastních surovin a jen jako přísada k surovinám jiným. Povolení uděluje až do výše 25% celkové výroby lihovaru finanční úřad I. stolice a přes tuto výši ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem zemědělství. Zpracovávati melasu při díle získaném ze řepy není vůbec dovoleno.

(6) V průmyslových lihovarech používati lze k výrobě lihu jako hlavních surovin jen melasy, cukru a řepy, a to v poměru, který stanoví ministr financí v dohodě s ministry obchodu, zemědělství a pro zásobování lidu nejdéle do 1. února předcházejícího výrobnímu období. Nedojde-li do té doby k takovému stanovení, není lihovar vázán na určitý poměr výše uvedených surovin.

(7) Nové zemědělské lihovary mohou být zřízeny nebo v činnost uvedeny jen se svolením ministerstva financí v dohodě s ministerstvem zemědělství v krajinách bramborářských. V případech hospodářskou potřebou odůvodněných může být uděleno toto povolení také v krajinách jiných, hospodářskou povahou blízkých krajinám bramborářským pro zpracování řepy nebo bramborů nebo obojích surovin.

(8) Zřizování nových průmyslových lihovarů, zařízení na výrobu lihu surového nebo na přímou výrobu čištěného lihu ze suroviny pomocí kontinuálního přístroje, povoluje ministr financí po dohodě s ministry obchodu a zemědělství především ku zpracování cukrovky. Nové rafinerie lihu pro čištění lihu vyrobeného v zemědělských lihovarech povoluje ministr financí v dohodě s ministry obchodu a zemědělství.

Ohlašování zařízení způsobilých k výrobě lihu; ohlašování břeček.

Čl. V.

(1) Ustanovení § 22 zákona ze dne 20. června 1888, č. 95 ř. z., příp. § 20 zák. čl. XXVIII/1908, o dani z lihu, týkající se přihlašování destilačních přístrojů, platí také pro jiná zařízení způsobilá k výrobě, čištění a získávání lihu. Pokud by takováto zařízení nebyla přímo určena k výrobě, čištění nebo získávání lihu, může ministerstvo financí stanovit podmínky, aby těchto přístrojů k jmenovaným účelům nemohlo být zneužito.

(2) Každý, kdo má více než 30 litrů břeček (kvasů), jest povinen oznámiti je příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu, jemuž musí také ohlásiti předání pohotového kvasu jinému.

(3) V prostorách lihovarského podniku smí být provozována výhradně jen výroba lihu a zpracování při této výrobě odřadajících vedlejších produktů.

Úprava výroby a hospodaření s lihem.

Čl. VI.

Rozsah výroby v konsumních lihovarech.

§ 1.

Ministr financí se zmocňuje, aby stanovil před počátkem každého výrobního období, přihlédná k zásobám a pravděpodobnému odbytu lihu, výrobní alkoholové množství, jež smí

býti v konsumních lihovarech vyrobeno v jednom výrobním období, t. j. v době od 1. září jednoho roku včetně do 31. srpna roku následujícího. Když by toho výrobní a odbytové poměry vyžadovaly, může být takto stanovené výrobní alkoholové množství ministrem financí zvýšeno i za výrobního období.

Rozdělení výrobního alkoholového množství, připadajícího na konsumní lihovary.

§ 2.

(1) Z výrobního alkoholového množství, stanoveného podle předchozího paragrafu, přidělí ministr financí pro první výrobní období, počínající dnem účinnosti tohoto zákona, nejprve 35.000 hl alkoholu pro průmyslový lihoval v Leopoldově, především ku zpracování řepy. Pro výrobní období další zvýší nebo sníží se výše uvedené výrobní oprávnění úměrně podle toho, jak se zvýší nebo sníží celkové výrobní množství, připadající pro dotyčné výrobní období na skupinu průmyslových lihovarů s výrobou droždí nespojených. Pokud by výrobní oprávnění jmenovanému lihovalu přidělené zůstalo nevyužito, ať již zcela nebo z části, rozdělí se mezi jednotlivé skupiny konsumních lihovarů podle skupinového poměru v odst. 3. a 4. vyznačeného.

(2) Dále oddělí ministr financí z výrobního alkoholového množství stanoveného podle předchozího paragrafu ve výrobních obdobích 1932/33 až 1936/37 po 8.000 hl, jež jsou určeny k usnadnění účasti nových členů na výrobě družstevních lihovarů podle bližších ustanovení odst. 9., písm. e). Pokud by toto alkoholové množství zůstalo v tom kterém výrobním období ať již zcela nebo z části nevyužito, rozdělí je ministr financí na jednotlivé skupiny konsumních lihovarů podle skupinového poměru v odst. 3. a 4. vyznačeného. Konečně oddělí ministr financí pro první výrobní období, počínající dnem účinnosti tohoto zákona, ještě další podíl ve výši 25% celkového výrobního alkoholového množství, nejvýše však 25.000 hl alkoholu, jež jsou určeny pro skupinu družstevních lihovarů na úhradu výrobních oprávnění pro družstevní lihovary nově vzniklé do 1. dubna 1932.

(3) Na ostatním výrobním alkoholovém množství berou podíl ve výrobním období 1932/33 jednotlivé skupiny konsumních lihovarů takto:

a) lihovary zemědělské 73%,

- b) lihovary průmyslové, nespojené s výrobou droždí určeného k prodeji 23%,
 c) lihovary průmyslové, spojené s výrobou droždí určeného k prodeji 4%.

Výrobní alkoholové množství, připadající na skupinu zemědělských lihovarů ve výrobním období 1932/33, rozdělí se v poměru:

- 53,78% pro skupinu lihovarů družstevních,
 46,22% pro skupinu lihovarů nedružstevních.

(4) V následujících výrobních obdobích bude účast jednotlivých skupin konsumních lihovarů poměřena podle skutečných poměrů výrobních oprávnění u jednotlivých skupin výrobců v předcházejícím výrobním období s přihlédnutím ke změnám, které případně nastanou zřízením nových lihovarů, přeměnou stávajících lihovarů na podniky jiných skupin, případně podělením nových členů v družstevních lihovarech.

(5) Kdyby v některém výrobním období nemohla některá ze jmenovaných skupin alkoholové množství jí přikázané zcela nebo z části vyrobiti, může vláda po návrhu ministra financí zpracováním nevyužitého, na tuto skupinu připadajícího výrobního alkoholového množství, pověřiti v dotyčném výrobním období lihovary jiné skupiny.

(6) Roční výrobní alkoholové množství, připadající podle odst. 3. a 4. jednotlivým skupinám konsumních lihovarů, rozdělí každoročně ministerstvo financí podle zásad dále uvedených na jednotlivé průmyslové lihovary nejdéle do 1. října a na jednotlivé zemědělské lihovary nejdéle do 1. prosince. Alkoholové množství, takto jednotlivému lihovaru k výrobě přidělené, jest jeho výrobním oprávněním. U zemědělského lihovaru nesmí výrobní oprávnění činiti více než 2.000 hl alkoholu.

(7) Výrobní alkoholové množství, připadající na průmyslové lihovary, ať nespojené či spojené s výrobou droždí určeného k prodeji, bude rozděleno na jednotlivé lihovary podle zásady nebo poměru, jež stanoví ministr financí po slyšení každé z obou skupin, přihlížeje také k dohodám uvnitř skupin sjednaným, nedojde-li k dohodě, k výrobním oprávněním z posledních pěti let.

(8) Výrobní oprávnění jednotlivých průmyslových lihovarů, ať nespojených či spojených s výrobou droždí určeného k prodeji, případně nevyužitá částí jejich výrobního oprávnění, mohou býti na žádost lihovaru do-

časně nebo trvale převedena se svolením ministerstva financí na jiný podnik téže skupiny.

(9) Výrobní alkoholové množství, připadající na každou z obou skupin zemědělských lihovarů, bude rozděleno na jednotlivé lihovary podle těchto zásad:

a) Podkladem rozdělení jest uznaná plocha pozemková, která se upraví takto: Role čítají se plně, luka a pastviny do 20% celkové výměry rolí, luk a pastvin rovněž plně, nad těchto 20% každý hektar luk a pastvin pouze pěti desetínami hektaru. Takto upravená plocha zvýší se o 25% zemědělským lihovarům, jež do 15. října dotyčného výrobního období závazně prohlásí, že budou po celé výrobní období zpracovávatí výhradně brambory. U zemědělských lihovarů družstevních, které zpracují výhradně nebo převážně brambory, upravuje se výměra pozemková ještě podle počtu členů na družstvu sučastněných, a to tak, že lihovar, který má více než 40 členů, obdrží přírážku 20% a lihovar, který má více než 80 členů, obdrží 40% k upravené ploše pozemkové.

b) U jednotlivého zemědělského družstevního lihovaru nesmí býti pro výpočet výrobního oprávnění vzato v počet u upravené pozemkové plochy více než 2.000 hektarů, a nedosáhla-li by upravená pozemková plocha 400 hektarů, započítá se 400 hektarů. Na každý hektar upravené pozemkové plochy jednotlivého zemědělského družstevního lihovaru přidělí se základní jednotka, jež se vypočítá tak, že celkové výrobní množství, připadající na skupinu družstevních lihovarů, dělí se jejich celkovou upravenou plochou.

c) Vedle předeslaných zásad přihlížeti jest u družstevních lihovarů též k tomu, aby účasti na lihovarské výrobě při jejím zvýšení v důsledku povinného mísení lihu s pohonnými látkami dostalo se také novým členům. Nárok na tuto účast mají členové družstevních lihovarů nově po 1. květnu 1932 přijatí, pokud mají jednotlivě uznanou plochu pozemkovou nejvýše 15 ha. Družstevní lihovary předloží finančnímu úřadu I. stolice spolu se žádostí o přiznání zemědělské povahy zvláštní seznam těchto nových členů s výkazem jejich skutečné výměry pozemkové a s doklady o přiznání členství, načež finanční úřad předloží seznamy i doklady po úředním přezkoušení ministerstvu financí. Toto ministerstvo přidělí na upravenou pozemkovou plochu nových členů alkoholové množství, vypočítané podle základní jednotky, uvedené v bodu b).

d) Byla-li přihláška za člena družstva bezdůvodně zamítnuta, může o tom zamítnutý

učiniti do 30ti dnů oznámení ministerstvu financí, které může po slyšení ústředních družstevních organizací v takovémto případě přiděl tohoto zvýšeného výrobního oprávnění přiměřeně snížit.

e) Noví členové, na něž by se při výše uvedeném postupu z vyhrazených 8.000 hl alkoholu nedostalo, nabývají účasti na výrobním oprávnění až v tom výrobním období, ve kterém se dotyčnému družstevnímu lihovaru dostane zvýšení výrobního oprávnění v důsledku celkového vzrůstu výrobního alkoholového množství na skupinu družstevních lihovarů připadajícího oproti předcházejícímu období.

f) Od celkového výrobního alkoholového množství, připadajícího na skupinu zemědělských lihovarů nedružstevních, oddělí se podíl 3·5% a zbývající část rozdělí se na jednotlivé lihovary tak, že se z upravené pozemkové plochy jednotlivých lihovarů počítá poměrně do 80 hektarů 250 hl,
80—100 „ 300 hl,

na každý hektar další od

100— 200 ha 150 hl. st., nejvýše celkem 450 hl,	
200— 300 „ 110 „ „ „ „ 560 hl,	
300— 400 „ 100 „ „ „ „ 660 hl,	
400— 500 „ 90 „ „ „ „ 750 hl,	
500— 600 „ 60 „ „ „ „ 810 hl,	
600— 700 „ 40 „ „ „ „ 850 hl,	
700— 800 „ 30 „ „ „ „ 880 hl,	
800— 900 „ 25 „ „ „ „ 905 hl,	
900—1000 „ 20 „ „ „ „ 925 hl,	

při tom se ke zlomkům hektarů nepřihlíží. Takto stanovené poměrné přiděly všech nedružstevních lihovarů se zvyšují nebo snižují podle toho, jak jejich součet převyšuje nebo nedosahuje celkové výrobní alkoholové množství nedružstevních lihovarů po oddělení podílu 3·5% výše uvedeného.

g) V předchozím bodu uvedený podíl ve výši 3·5% rozdělí ministerstvo financí po dohodě s ministerstvem zemědělství a po slyšení ústřední organizace výrobců především lihovarům, jichž výrobní oprávnění bylo větší před platností tohoto zákona, a zbývající část poměrně mezi ty lihovary, které touto novou úpravou rozdělování výrobního oprávnění byly poškozeny.

h) Výrobní oprávnění, stanovené podle předchozích ustanovení, obsažených pod písm. f) a g) zemědělským lihovarům nedružstevním, provozovaným družstvy, zvyšuje se o 30%.

(10) Nezhájí-li zemědělský lihovar výrobu lihu do 1. ledna výrobního období, na které mu bylo přiznáno výrobní oprávnění, ztrácí výrobní oprávnění a nesmí v běžícím výrobním období s výrobou lihu započítí.

(11) Přemění-li se nedružstevní lihovar na družstevní, převede se do skupiny družstevních lihovarů poslední výrobní oprávnění lihovaru jako nedružstevnímu přiznané a o totéž množství sníží se účast skupiny lihovarů nedružstevních. Při převodu lihovaru družstevního na nedružstevní přejde na skupinu lihovarů nedružstevních takový podíl výrobního oprávnění, který odpovídá výrobnímu oprávnění stejného lihovaru nedružstevního, poměrného podle zásady pro skupinu nedružstevních lihovarů platné.

(12) Lihovarům, které ve výrobním období nově vznikly, bude výrobní oprávnění přiznáno teprve pro nejbližší příští výrobní období. Toto výrobní oprávnění bude poměřeno podle zásad platných pro lihovary téže skupiny, jakmile alkoholové množství stanovené podle § 1 překročí 1,035.000 hl, z podílu, kterýž vypadá podle odstavce 3., písm. a, b, c, a odstavce 4. na tu kterou skupinu z alkoholového množství přesahujícího zmíněnou hranici. Tento přírůstek bude určen především pro nově vzniklé lihovary. Při povolování nového družstevního lihovaru jest nutno přihlížeti k tomu, aby ve družstvu byla převážná účast středních a malých zemědělců, a to nejméně 50 zemědělských podniků.

(13) Nevyužitá a ztracená výrobní oprávnění jednotlivých zemědělských lihovarů přikáže ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem zemědělství po slyšení příslušných zájmových organizací v první řadě ke krytí nadvýroby bezprostředně předcházejícího výrobního období těch zemědělských lihovarů téže skupiny, které pro běžící výrobní období výrobu neohlásily, a dále k využití zemědělským lihovarům té skupiny, ve které se uvolnění stalo; příkázání stane se pouze na žádost, a to pokud možno nejdříve takovým lihovarům, jež prokáží potvrzením obecního úřadu, že mají nadbytek surovin vlastní sklizně, jež by jinak podlehlý zkáze, nebo že mají větší potřebu výpalků. Nevyužité výrobní oprávnění jest povinen zemědělský lihovar ohlásiti nejdéle do tří dnů po skončení výroby příslušnému finančnímu úřadu I. stolice.

(14) Pokud nebude výrobní oprávnění jednotlivému lihovaru v příslušném výrobním období vyměřeno a úředně sděleno, smí dotyčný lihovar ve výrobě pokračovati jen potud, pokud nebude dosaženo alkoholového

množství, odpovídajícího 50% výrobního oprávnění, přiznaného mu ve výrobním období předcházejícím.

(15) Za alkoholové množství, vyrobené v jednotlivém konsumním lihovaru v jednom výrobním období, jest pokládati množství úředně zjištěné při periodickém zjišťování výroby s připočtením zjištěných přebytků a množství alkoholu, stanoveného za poruchy v pravidelném chodu kontrolního měřidla, jako vyrobené.

(16) Výrobní oprávnění, přiznané konsumnímu lihovaru pro jedno výrobní období s připočtením dodatečných přidělů, nesmí býti překročeno o více než 15% a s povolením ministerstva financí nejvýše o dalších 5%, při čemž zůstává nedotčeno omezení vyslovené v čl. IV., odst. 1. Alkoholové množství, o něž bylo výrobní oprávnění s dodatečnými přiděly překročeno, nesmí býti z lihovaru vyklizeno a převede se na účet výrobního oprávnění, jež bude přiznáno dotyčnému lihovaru v nejbližším výrobním období.

Výroba lihu v konsumních lihovarech, zřízených k účelům učeným a výzkumným.

§ 3.

Ministr financí jest zmocněn příkázati konsumním lihovarům, zřízeným k účelům učeným a výzkumným, na žádost dotyčného ústavu nebo korporace v rozsahu potřebném k dosažení shora uvedených účelů, výrobní oprávnění, jež nejde na účet celkového ročního výrobního množství (§ 1) a stanoviti případ od případu podmínky provozování.

Rozsah výroby v produkčních lihovarech.

§ 4.

(1) Každému produkčnímu lihovaru, oprávněnému k výrobě lihu, stanoví příslušný finanční úřad I. stolice před zahájením výroby nejvyšší výrobní alkoholové množství, jež smí v dotyčném výrobním období vyrobiti.

(2) Toto výrobní alkoholové množství bude pro první výrobní období, počínající dnem účinnosti tohoto zákona, stanoveno každému produkčnímu lihovaru, který v posledních třech letech byl alespoň jednou v činnosti, vycházejíc od základu 2.000 hl. st. Takto stanovené výrobní množství bude platiti i pro všechna další výrobní období. Jestliže lihovar prokáže, že určité množství lihu vyvezl do

celní ciziny, bude mu o toto množství zvýšeno jeho výrobní alkoholové množství pro období následující.

(3) Produkčním lihovarům, jež nově vznikly, nebo produkčním lihovarům, jež nebyly ve všech třech posledních výrobních obdobích v činnosti, stanoví výrobní alkoholové množství ministerstvo financí.

(4) Ministerstvo financí může výrobní alkoholové množství jednotlivých produkčních lihovarů zvýšiti na žádost podnikatele lihovaru, je-li toho třeba, aby pohotové lihovarské suroviny nepřišly na zmar, anebo snížiti, nikoliv však pod 2.000 hl. st., vyžadují-li toho zájmy veřejné nebo poměry hospodářské. Zvýšení může býti také povoleno na žádost podnikatele, je-li nadprůměrná úroda ovoce, ale za podmínky, že smí býti příslušné alkoholové množství vyklizeno až v příštím výrobním období. V tomto případě jest možno za podmínek nařízením stanovených, zejména na přiměřené zajištění daně, povoliti daněproště uskladnění výrobku, který má býti později vyklizen, až do dne vyklizení.

(5) Zpracování surovin a látek cizozemského původu je dovoleno jen s povolením ministerstva financí.

Závěra lihu.

§ 5.

(1) Veškerý líc, který bude v den účinnosti tohoto zákona na území republiky Československé pohotově, nebo bude za účinnosti tohoto zákona na tomto území vyroben, nebo do tohoto území dovezen, jest pod závěrou, pokud nejde o líc, který byl již podle dosavadních ustanovení ze závěry uvolněn.

(2) Závěra má ten účinek, že jí postižený líc smí býti jen podle pokynů státní finanční správy, po případě obchodní společnosti jím hospodařící (§ 6), dobrovolně nebo nuceně vyklizen, zcizen, zpracován nebo spotřebován a že jím nesmí býti jinak nakládáno bez předchozích příkazů státní finanční správy, příp. obchodní společnosti s lihem hospodařící, a trvá potud, pokud zmíněným příkazům není plně vyhověno. Pokud toho nutně vyžaduje řádné hospodaření s lihem, může vláda po slyšení zájmových organizací činiti vhodná opatření též ohledně výroby a odbytu lihovin.

(3) Kdo má líc, podléhající závěre, jest povinen přechovávatí jej až do uvolnění závěry, a to po 9 měsíců bezplatně. V zemědělských lihovarech zkracuje se tato lhůta, pokud jde o líc vyrobený v rámci výrobního

oprávnění, na čtyři týdny. Tyto lhůty počínají u zemědělských lihovarů dnem nejbližší příštího stanovení vyrobeného množství alkoholu, u průmyslových lihovarů a svobodných skladišť lihu dnem nejbližší příštího pravidelného zjišťování zásob. Po uplynutí těchto lhůt může přechovatel lihu žádati státní finanční správu, po příp. obchodní společnost, aby buď líh odebrala, nebo aby mu poskytla přiměřenou náhradu za uschování, stanovenou podle zásad nařízení.

(4) Kdo má líh, podléhající závěře, jest povinen předati jej se zřetelem na skutečnou výtratu, pokud tato podle platných ustanovení zdanění nepodléhá, tomu, kdo jest pověřen hospodařením s lihem, na jeho příkaz. Za úbytek, přesahující zmíněnou výtratu, jest ten, kdo má líh předati, povinen zaplatiti tomu, kdo jest pověřen s lihem hospodařiti, prodejní cenu pitného lihu, zmenšenou o zaplacenou daň z lihu.

(5) Závěry jest sprostěn líh podléhající výrobní dani; výrobce jest však povinen zaplatiti do státní pokladny sprostřovací dávku 1 Kč za každý hektolitrový stupeň alkoholu. O této dávce platí obdobně ustanovení o výrobní dani z lihu.

Hospodaření s lihem.

§ 6.

(1) S lihem, který jest pod závěrou, může hospodařiti buď státní finanční správa vlastním jménem na účet státu, nebo může pověřiti tímto hospodařením obchodní společnost (dále krátce společnost zvanou), jež bude hospodařiti svým jménem na svůj účet. V prvním případě upravena bude organizace a způsob lihového hospodaření státního podle zák. č. 404/1922 Sb. z. a n. nebo zvláštním zákonem. Pro případ druhý budou platiti ustanovení uvedená v následujících odstavcích a ve smlouvě, kterou uzavře vždy na dobu nejvýše čtyř let ministr financí s dotyčnou společností a jež podléhá schválení vlády. V této smlouvě bude zejména též sjednán způsob vedení společnosti a zastoupení spotřebitelů ve správních orgánech společnosti.

(2) Společnosti náleží péče o nerušené zásobování a hospodaření s lihem, kteréž musí obstarávati tak, aby tuzemská spotřeba všech druhů lihu byla bezvadně kryta. Společnost má právo kontrolovati výrobu, čištění, uskladnění jakož i vyklizení lihu a prováděti jeho případný vývoz do celní ciziny.

(3) Společnost hospodařící s lihem podléhá

bezprostřednímu stálému dozoru, jež vykonává ministerstvo financí svými zástupci.

(4) Stálým státním dozorem pověřeni zástupci ministerstva financí sledují činnost společnosti, zejména činnost obchodní, hospodářskou, účetní, pokladní, mají právo nahlížeti do veškerých knih a zápisů společnosti, žádati potřebné zprávy a vysvětlivky, jež jim společnost musí neprodleně a pravdivě podati, dozírají na to, aby společnost dostála bezvadně všem povinnostem, jmenovitě aby hospodaření s lihem obstarávala bezvadně tak, aby nebyly ohroženy zájmy státní, veřejné a hospodářské.

(5) Stálým dozorem pověřeni zástupci ministerstva financí mají právo účastniti se všech schůzí společnosti, k nimž musí býti včas pozváni, zasahovati do jednání, žádati vysvětlivky, činiti návrhy, o nichž společnost musí bez průtahů rozhodnouti, ohraditi se proti usnesením a opatřením společnosti, o nichž mají za to, že odporují řádnému výkonu práv a plnění povinností společnosti, s tím účinkem, že taková usnesení a opatření musí býti předložena ministerstvu financí k rozhodnutí a nesmí býti vykonána dříve, pokud toto o nich nerozhodne, případně musí býti ihned provedena podle rozhodnutí ministerstva financí. Podrobné předpisy o stálém dozoru budou vydány instrukcí, již vypracuje ministerstvo financí.

(6) Náklady stálého dozoru hradí společnost.

(7) Společnost jest povinna vypracovati pro svou činnost zevrubný jednací řád do jednoho měsíce po té, kdy byla pověřena hospodařením s lihem. Tento řád podléhá schválení ministra financí a bude uveřejněn v úředním listě republiky Československé.

(8) Společnost pověřená hospodařením s lihem jest povinna předložiti ministerstvu financí nejdéle do konce čtvrtého měsíce po skončení správního roku zevrubnou zprávu o svém hospodaření a situaci ve výrobě a obchodě lihem. Ministerstvo financí, přihlížejíc k této zprávě společnosti, předloží do dalších 4 měsíců Národnímu shromáždění svoji zprávu o celkovém stavu hospodaření s lihem.

(9) Podnikatelé zemědělských a průmyslových lihovarů, dále rafinerií, svobodných skladišť lihu a denaturoven jsou povinni dbáti všech příkazů daných státní finanční správou, bude-li sama s lihem hospodařiti, příp. společností v mezích jejího oprávnění a je prováděti jakož i zasílati měsíčně požado-

vané výkazy, jichž bude třeba k řádnému hospodaření s lihem.

(10) Zdráhal-li by se ten, kdo jest podle předchozích ustanovení povinen předati líh státní finanční správě, příp. společnosti tak učiniti, může ministerstvo financí zaříditi prostřednictvím okresního úřadu nucené odebrání. Totéž možno zaříditi, jde-li o líh, při němž není známo jméno nebo bydliště (sídlo) toho, jež stihají povinnosti plynoucí ze závěry, nebo toho, na jehož účet jest líh uložen.

Stanovení cen.

§ 7.

(1) Za líh, který jest pod závěrou a bude převzat státní finanční správou, budou placeny přejímací ceny a rafinační mzda, které stanoví ministr financí po slyšení ústředních organizačních výrobců a rafinérů lihu. Vodítkem při stanovení přejímacích cen lihu a rafinační mzdy má býti v tomto případě hospodářská situace státního prodeje lihu a průměrné výrobní náklady hospodárně vedených středních lihovarských a rafinérských závodů, při čemž se bere zřetel na ceny hlavních lihovarských surovin. Takto stanovené ceny rozumějí se pro líh o průměrné stupňovitosti a čistotě, jejichž hranici určí ministr financí, který stanoví též podmínky převzetí lihu jakož i proplácení přejímacích cen, rafinační mzdy a náhrad souvisejících s hospodařením s lihem.

(2) Bude-li hospodařením s lihem pověřena společnost podle § 6, bude povinna přejímati od výrobců lihu řádně dodaný líh za cenu, kterou sama sjedná dohodou buďto s výrobcem, nebo s jejich ústředními organizacemi, při čemž se bere zřetel na ceny hlavních lihovarských surovin. Taktéž rafinační mzda bude stanovena dohodou s ústřední organizační rafinérií lihu. Obě dohody musí býti schváleny ministrem financí. Nebude-li dosaženo dohody, nebo neschválí-li ministr financí dohody, rozhodne sám, přihlížeje k zásadám vytyčeným v odst. 1. Ceny a mzda, podle předchozích zásad určené, jsou závazny pro všechny dodavatele, příp. rafinéry lihu, jsoucího pod závěrou.

(3) Ke zjištění výrobních a rafinačních nákladů jest ministerstvo financí oprávněno naříditi, aby úředníci jím zmocnění nahlédali do obchodních a živnostenských knih, zápisů a písemností lihovarských a rafinérských podniků, ať jsou již vedeny v těchto podnicích nebo jinde, a činiti si z těchto knih, zápisů a písemností výpisy. Podnikatel, příp.

jeho zástupce, jest povinen zmíněné knihy, zápisy a písemnosti na požádání předložiti jakož i dáti zmíněným úředníkům ihned osobně nebo svými zaměstnanci veškeré k výkonu jejich úkolů potřebné vysvětlivky a poskytnouti jim veškerou potřebnou pomoc.

(4) Prodejní cenu lihu zdaněného dávkou spotřební a lihu nezdaněného, určeného k povinnému mísení s pohonnými látkami, stanoví vláda, ceny ostatních druhů lihu nezdaněného pro tuzemskou spotřebu stanoví ministerstvo financí, vyslechnuvše lihovou komisi, případně společnost. Jest zakázáno takový líh nabízet, prodávati a nabývati za jinou než stanovenou prodejní cenu.

(5) Ceny lihu pro vývoz ať ve stavu původním nebo zpracovaném určuje ten, kdo jest pověřen hospodařením s lihem.

Lihová komise.

§ 8.

(1) Pro záležitosti lihového hospodaření zřizuje se při ministerstvu financí lihová komise.

(2) Lihová komise skládá se z těchto členů:

- a) z předsedy z řad úředníků ministerstva financí,
- b) ze stálého vládního zástupce ve společnosti hospodařící s lihem,
- c) ze zástupce ministerstva obchodu,
- d) ze zástupce ministerstva zemědělství,
- e) ze zástupce ministerstva pro zásobování lidu,
- f) ze zástupce ministerstva národní obrany,
- g) ze zástupce ministerstva veřejných prací,
- h) ze tří zástupců zemědělských družstevních lihoovarů a ze tří zástupců nedružstevních lihoovarů,
- ch) ze tří zástupců lihoovarů průmyslových (nespojených s výrobou droždí, spojených s výrobou droždí a rafinérií lihu),
- i) ze tří zástupců dodavatelů surovin lihovarských,
- j) ze tří zástupců průmyslové spotřeby lihu,
- k) ze tří zástupců obchodu a živností líh zpracujících,
- l) ze tří zástupců posledních spotřebitelů lihu,
- m) ze čtyř zástupců zaměstnanců lihovarských,
- n) ze tří zástupců motorového provozu,
- o) z jednoho zástupce rafinérií minerálních olejů.

(3) Předsedu, členy a jejich zástupce jmenují v případech uvedených v předchozím odstavci pod písm. a) až g) dotyčná ministerstva, v případě h) ministr zemědělství po návrhu zájmových organizací, v případě ch) ministr obchodu po návrhu zájmových organizací, v případě i) ministr zemědělství po návrhu zájmových organizací, v případě j) ministr obchodu po návrhu Ústředního svazu čl. průmyslníků, v případě k) ministr obchodu po návrhu Ústředny obchodních a živnostenských komor, v případě l) ministr pro zásobování lidu, v případě m) ministr sociální péče po návrhu ústřední odborových organizací, v případech n) a o) ministr obchodu. Funkční období členů i jejich náhradníků trvá tři roky.

(4) Lihová komise bude předsedou svolávána alespoň jednou za dva měsíce. Úřad členů lihové komise jest čestný a přísluší jim za jednotlivé schůze toliko přiměřené odškodné ve výši, kterou určí ministr financí.

(5) Lihové komisi přísluší:

a) podávati dobrozdání, která si od ní vyžádá ministr financí při výkonu práv vyhrazených mu ohledně hospodaření s lihem tímto zákonem, jmenovitě pak při výkonu práv uvedených ve čl. VI., §§ 1, 3, 6 a 7;

b) podávati ministerstvu financí a jiným ústředním úřadům dobrozdání k osnovám zákonů a nařízení, týkajících se lihového hospodářství;

c) podávati ministerstvu financí iniciativní návrhy ve věcech zdanění lihu, pokud s hospodařením s lihem úzce souvisejí;

d) právo svolávati při dané potřebě ankety zájemců k poradám o otázkách lihového hospodářství;

e) činiti ve věcech hospodaření s lihem dotazy a žádati potřebná vysvětlení;

f) posuzovati výroční zprávy společnosti a žádati k nim potřebné vysvětlivky.

(6) Blížejší podrobnosti o organizaci, působnosti a jednacím řádu lihové komise budou stanoveny ministrem financí. Kancelář lihové komise bude obstarávána ministerstvem financí.

Trestní ustanovení.

Čl. VII.

§ 1.

(1) Bylo-li pro lihovar vylákáno na podkladě nesprávných údajů nebo dokladů:

a) výrobní oprávnění,

b) poměření vyššího výrobního oprávnění, než mu podle ustanovení tohoto zákona náleží, nebo

c) prikázání dodatečných výrobních přídělů,

potrestán budiž podnikatel lihovaru pro těžký důchodkový přestupek peněžitým trestem od 100 do 150 Kč za každý hektolitr alkoholu, který byl neoprávněně vyroben, a peněžitým trestem 20 Kč za každý hektolitr vylákaného, ale nevyužitého výrobního oprávnění nebo dodatečného přídělu.

(2) Podnikatel lihovaru, ve kterém bylo překročeno přiznané výrobní oprávnění s připočtením dodatečných přídělů a přípustné nadvýroby o více než jest podle tohoto zákona přípustno, trestá se za těžký důchodkový přestupek peněžitým trestem od 100 do 150 Kč za každý hektolitr alkoholu, vyrobený nad výrobní oprávnění s připočtením dodatečných přídělů.

(3) Peněžitým trestem od 500 do 10.000 Kč budiž potrestán podnikatel produkčního lihovaru, ve kterém byly bez povolení zpracovány cizozemské suroviny.

(4) Kdo řepového cukru, odebraného bez zapravení spotřební daně k výrobě lihu, použije k jinému účelu, bude potrestán podle ustanovení § 8 zákona z 31. ledna 1903, č. 26 ř. z., o změnách a doplňcích ustanovení ohledně zdanění cukru, po případě podle § 8 zák. čl. II/1903. Jinaké přestupky proti podmínkám povolení k výrobě lihu z řepového cukru trestají se pořádkovou pokutou od 50 do 5.000 Kč.

§ 2.

(1) Kdo přestoupí ustanovení čl. VI., § 5, odst. 2., 3. a 4., první věta, nebo odst. 5. a neprokáže hodnověrně, že nemohl dodržeti ustanovení o závěře pro nepředvídatelnou a neodvratitelnou událost, bude potrestán za těžký důchodkový přestupek peněžitým trestem v částce 20 Kč za každý hektolitrový stupeň alkoholu, jenž jest předmětem přestupku. Za zvláště přitěžujících okolností lze kromě peněžitého trestu uložit trest vězení až do šesti měsíců.

(2) Byl-li přestupek spáchán při provozování živnosti majitelem živnosti nebo jeho zástupcem, který jedná z příkazu nebo s vědomím majitele, může býti majitel živnosti i jeho zástupce na čas nebo trvale vyloučen z odběru lihu. Při opětovném odsouzení těchto osob může býti kromě toho odňato živ-

nostenské oprávnění, při jehož výkonu byl přestupek spáchán.

(3) Za peněžitě tresty uložené zaměstnancům ručí při nedobytnosti zaměstnavatel, byl-li přestupek zaměstnancem spáchán při výkonu svěřené mu služby.

(4) Nelze-li stíhati nebo potrestati určitou osobu, lze uznati na propadnutí předmětů přestupku.

(5) Jakékoli jiné jednání nebo opomenutí, než jest uvedeno v §§ 1 a 2 proti ustanovením tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných, trestá se jako důchodkový přestupek pokutou do 20.000 Kč.

(6) Je-li pokuta uložená podle tohoto zákona nedobytna, nastoupí místo ní náhradní trest vězení, který se stanoví ve výměře jeden den za 100 až 300 Kč podle míry provinění a podle výdělkových, důchodových, majetkových a jinakých osobních poměrů vinníkůvých.

(7) Trestnost přestupku promlčuje se za tři roky, počínajíc dnem, kterého byl přestupek spáchán.

(8) Trestati přestupky ustanovení tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných přísluší:

a) jde-li o těžké důchodkové přestupky, trestním soudům důchodkovým,

b) jde-li o jiné přestupky, finančním úřadům spravujícím nepřímé daně.

(9) Ustanovení o nejvyšší výměře peněžitých trestů platí jen tehdy, když místo peněžitého trestu, převyšujícího tuto nejvyšší výměru, uloží se trest na svobodě.

(10) Jinak platí o stíhání a trestání přestupků tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných v zemích Slovenské a Podkarpatské třicátkový řád z r. 1788, instruce k němu z r. 1842 a hlava IX. zák. čl. XI/1909 o správě veřejných daní, na ostatním území republiky Československé důchodkový trestní zákon z r. 1835 s doplňky a nařízením k nim vydanými.

Účinnost a provedení zákona.

Čl. VIII.

(1) Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. září 1932 a současně pozbývají platnosti §§ 37 až 50 zákona ze dne 20. června 1888, č. 95 ř. z., pozměněného částečně cís. nař. č. 120/1899 ř. z., §§ 35 až 46 zák. čl. XX/1899

o dani z lihu, § 4 vládn. nařízení ze dne 7. května 1920, č. 355 Sb. z. a n. o prozatímní úpravě poměrů průmyslu lihovarského a hospodaření lihem, § 38 zákona ze dne 2. prosince 1919, č. 643 Sb. z. a n., jímž se ruší nebo mění některá ustanovení zákona o dani z lihu, § 7, odst. 1., č. 2 a 3 a poslední odstavec, § 31, odd. II, věta druhá a §§ 33, 37 a 48 zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 687 Sb. z. a n., jímž se ruší nebo mění některá ustanovení zákona o dani z lihu, §§ 1 až 3 a 5 až 14 vládn. nař. ze dne 1. srpna 1923, č. 173 Sb. z. a n., kterým se činí opatření pro přechodné hospodaření lihem a čl. I., odst. 1. a 3. zákona ze dne 26. června 1926, č. 99 Sb. z. a n., o zvýšení daně z lihu. Mimo to se mění případně doplňují ustanovení § 6, odst. 4. a § 52 zákona č. 643/1919 Sb. z. a n., § 1 vládn. nař. č. 355/1920 Sb. z. a n., § 7, č. 1, odst. 1. a § 31 zákona č. 687/1920, § 7, odst. 1. zákona ze dne 31. ledna 1903, č. 26 ř. z., příp. § 7 zák. čl. II/1903, o zdanění cukru, a hlava IX. zák. čl. XI/1909.

(2) Zákon tento provede ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Trapl v. r.

87.

Vládní nařízení

ze dne 3. června 1932,

kterým se mění a doplňují některá ustanovení prováděcího nařízení k zákonu o požitcích válečných poškozců.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 17. září 1930, č. 133 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují některá ustanovení zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., o požitcích válečných poškozců, ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Některá ustanovení vládního nařízení ze dne 7. prosince 1922, č. 363 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon o požitcích válečných poškozců ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922,